

ved nærmere at gennemtænke, hvad her foreligger, vil den højtærede Minister sikkert komme til et Resultat af en noget anden Beskaffenhed end det, den højtærede Minister fremsatte.

Det er ganske rigtigt, at der er 3 Mænd her i København, som have henvendt sig til Kommunalbestyrelsen i denne Anledning, tre Mænd, hvis Kompetence til at bedømme det, de her indlod sig paa, i øvrigt i høj Grad kan omtvistes. Vi have imidlertid i Kommunalbestyrelsen underkastet dette Forslag en nøje Drøftelse, da det var et meget stort og alvorligt Spørgsmaal, her var Tale om. De 3 Mænd foreslog nemlig intet mindre, end at der skulde nedsættes en Kommission til at undersøge samtlige københavnske Ejendomme med Hensyn til Sundhedsfare og Brandfare. Det er dog klart, at en saadan Opgave er en kolossal Opgave for en Kommission, og Spørgsmaalet er da, om Vejen gennem en Kommission er den, man skal gaa for at løse en saadan Opgave. Man kunde maaske snarere sige, at hvis man gik den Vej, vilde det være et Middel til i høj Grad at forsinke Gennemførelsen af en Forbedring af Københavns Boligforhold. Det vil man let kunne overbevise sig om ved at betænke, at naar en saadan Kommission skulde afgive Betænkning, maatte det blive hver enkelt Ejendom i København, som skulde undersøges. Det er ikke alene de gamle Ejendomme, her er Tale om, men der er ogsaa Ejendomme af yngre Dato, i hvilke der findes baade Sundhedsfare og Brandfare. Denne Opgave er altsaa meget omfattende og vilde kræve meget lang Tid og som Følge deraf ogsaa meget betydelige Udgifter. Vi drøftede det omhyggeligt i Kommunalbestyrelsen og undersøgte, om man saa ikke kunde gaa den Vej at tage enkelte Kvarterer, men ogsaa det viste sig at være et meget betydeligt Arbejde, og saa var det endda ikke fyldestgørende, thi det er ikke nok at tage et enkelt Kvarter op til Undersøgelse, naar Sundhedsfare og Brandfare alligevel ere til Stede i andre Kvarterer. Skulde der gøres noget, maatte det gøres over hele Byen, og det vilde være et meget stort og omfattende Arbejde.

Københavns Kommunalbestyrelse svarede imidlertid ikke et koldsindigt „Nej“. Jeg erindrer ikke Svarets Ordlyd, men det, som Sagen strandede paa, var de betydelige Udgifter. Hvis der kunde stilles Midler til Københavns Kommunalbestyrelses Raadighed, antager jeg, man maaske kunde

komme frem ad denne Vej. Københavns Kommunalbestyrelses Svar indeholder ganske sikkert ogsaa en Bemærkning om, at hvis de fornødne Midler stilledes til Raadighed, vilde Sagen stille sig anderledes. Men der hører jo lidt mere til Sagens Fremme. Det er ikke saaledes, at man i Københavns Kommunalbestyrelse staar uvidende om, at der her i Byen findes brandfarlige og sundhedsfarlige Ejendomme, det vide Kommunalbestyrelsen og Sundhedskommissionen meget godt, men man mangler Myndighed til at foretage, hvad der skal foretages ved disse Bygninger for at faa Tilstanden forandret. I en stor Mængde Tilfælde er der ikke andet at gøre end at rive Bygningerne ned og bygge andre Huse op i Stedet. Men Københavns Kommunalbestyrelse mangler Ret til at foretage et saadant Skridt. Hvis man vilde optage dette Spørgsmaal og give Kommunalbestyrelsen den fornødne Ret og anvise den, hvorledes Pengene skulde tilvejebringes, vilde man med de Oplysninger, man har, kunne tage fat paa en saadan Opgave. De Midler og den Myndighed har Københavns Kommunalbestyrelse ikke i Øjeblikket. Det vilde være en bedre Vej at gaa, fordi man saa hurtigere vilde kunne naa Opgavens Løsning end gennem en Kommission, der i mange Aar sad og granskede disse Forhold. Naar den endelig kom med en Betænkning efter mange Aars Forløb — for det er et meget omfattende Stykke Arbejde —, vilde det nemlig vise sig, at man manglede Myndighed og Midler til at gennemføre Foranstaltninger, som skulde raade Bod paa og fjerne Sundhedsfaren og Brandfaren.

Det forekommer mig mærkværdigt, at den højtærede Justitsminister saa rask anviser Københavns Kommunalbestyrelse at anvende Penge uden i Forvejen at have tænkt nærmere over; hvor stort et Beløb det drejer sig om, naar man overvejer, hvorledes den højtærede Justitsminister har stillet sig med Hensyn til Københavns Kommunalbestyrelses Krav om at komme i Besiddelse af de fornødne Midler til at løse kommunale Opgaver. Under Skattelovens Behandling blev der fra Socialdemokratiets Side stillet Forslag om at indrømme Københavns Kommune stigende Skala og give den Bevægelsesfrihed med Hensyn til sin Beskatning. Det blev stemt ud af Skattelovene, Københavns Kommunalbestyrelse fik intet paa dette Omraade. Uagtet den staar med et betydeligt Underskud paa sit aarlige Regnskab, fik den